

ninger paa den mellem ny Toldbodgade og Toldkammerbygningen værende Grund, hvilken tilbøds nu indtages af Spiritusfrilageret, som i saa Tilfælde maatte flyttes andetsteds hen men dels vilde denne Plads være aldeles utilstrækkelig til Opførelsen af et nyt Frilager, idet dette knapt vilde kunne blive stort nok for at tilfredsstille de nuværende Lagerhavere, saa at man snart vilde være i den samme Situation som nu, naar man skulde møde det Begjær, som selve Institutionens Udvidelse utvivlsomt vilde fremkalde, dels kan Toldboden meget vanskeligt undvære noget af sit Terræn, som det stedse vogende Handelsrøre mere og mere lægger Beslag paa.

Der er derfor ikke nogen anden Mulighed, end at søge den fornødne Grund udenfor Toldbodens nuværende Territorium. En umiddelbar Forbindelse med Toldboden er imidlertid efter Kommissionens Mening i den Grad en Betingelse for Institutionens Levedygtighed, at man paa det Bestemteste maa fraraade at gaa bort derfra, og det tør vistnok endog antages, at de nuværende Lagerhavere ville foretrække at blive, hvor de ere, istedetfor at faa udvide og bedre Lokaler fjernt fra Toldboden, da alle Manipulationer her ville kunne foregaa med færre Formaliteter, ringere Transportvanskeligheder og i det Hele ved en ganske anden Benyttelse af de Midler, som Toldlovgivningen byder den Handelende i Behandlingen af hans Varer uden Tolds Erlæggelse, og endelig vilde Omkostningerne for Staten — eller for den Private, som oprettede Lageret — til det nødvendige Toldpersonale jo blive i høj Grad forøgede ved et saadant fra Toldboden adskilt Etablissement.

Idet man altsaa gaaer ud fra, at man ved en Udvidelse af Frilageret vel maa gaa udenfor Toldboden, men dog blive i umiddelbar Forbindelse med denne, synes det at ligge nær at tænke paa Erhvervelsen af de Grunde, som ligge bag ved den nuværende Frilagerbygning, imellem denne og Toldbodveien og derhos erhverve de dertil stødende private Bygninger, men foruden at den Plads, man herved vilde faa, langt fra vilde være tilstrækkelig og ikke saa stor som den ovenfor nævnte paa Hjørnet af ny Toldbodgade og Amaliegade, vilde man ogsaa derved midlertidig fordrive de nuværende Lagerhavere fra deres Lokaler, da disse maatte ombygges.

Øverligere Udvidelse til denne Side ved Erhvervelse af Grunde paa den anden Side af Toldbodveien og ved Afspærring af denne Gade, hvorved man vilde komme til at nedlægge den ved Statens Medvirkning indrettede Afgang til Byen fra Toldboden og fordrive den betydelige og indbringende Virksomhed, der nu drives, har man troet aldeles at maatte lade ude af Betragtning.

Naar man gaaer sydøst, støder man først paa ny Toldbodgade, som efterat have naaet Toldboden danner dennes sydlige Grændse og dernæst udmunder i Amaliegade, og her troer Kommissionen at have fundet en Plads, som i en nogenlunde overskuelig Fremtid vil kunne tilfredsstille alle Krav.

Ny Toldbodgade i Forbindelse med det ved samme liggende Bygningskompleks, der eies af det Classenske Fideikommiss, vil nemlig kunne afgive et til Diemedet overordentlig heldigt beliggende Areal, der er i den saa nødvendige umiddelbare Forbindelse med Toldboden.

Ved Erhvervelse af fornævnte Bygningskompleks samt Nedlæggelse af ny Toldbodgade, der vil kunne henslyttes til Nordfiden af almindelig Hospital, vilde man blive sat istand til at kunne skabe et tidsvarende og for den nærmest overskuelige Tid tilstrækkelig stort Frilager med rummelige og hensigtsmæssige til Kontorer, Lagerrum m. v. indrettede Lokaler, der kunde oplyses, opvarmes, forsynes med Dampkraft og i det Hele med alle de mekaniske Hjælpemidler, som ere nødvendige, hvor der skal drives en større Forretning.

Denne Dampkraft, hvis Tilveiebringelse ogsaa vilde give Anledning til mere udstrakt Anvendelse heraf som Arbeidshjælp paa Toldboden har man ikke tænkt sig at skulle tjene